

[Aksel Larsen.]

Prisforhøjelser, og vi kan heller ikke tilslutte os den Bemærkning i Flertallets Betænkning, der lover Kornavlerne en yderligere Prisforhøjelse for Afleveringskorn.

Om denne Bemærkning i Betænkningen, der tilsigter at give en yderligere Prisforhøjelse ved at tage af Kornpuljens Midler, kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at Regeringens Hovedorgan „Social-Demokraten“ her i København har forkyndt, at Venstres Forslag om en saadan ekstra Prisforhøjelse paa henholdsvis Rug og Hvede er blevet afvist. Det er det nemlig aldeles ikke. Venstres Forslag om en ekstra Prisforhøjelse gik ud paa, at denne Prisforhøjelse skulde tilvejebringes ved, at man tog Kornpuljens Midler. Det er det, man vil gennemføre nu, idet man gennem en Bemærkning i Betænkningen, men ikke i en Paragraf i Loven, giver Ministeren Bemyndigelse til at efterbetale et Beløb. Der er altsaa kun den Forskel paa Venstres oprindelige Forslag og det, de fire Partier nu er enige om, at nu skal Kornpuljens Midler fordeles paa alt Afleveringskorn, ikke blot paa Brødkorn, men det er dog Venstres Forslag, der er gaaet igennem. Og alligevel skrev „Social-Demokraten“, at det var blevet afvist.

Alle Partier, dette gælder ogsaa Retsforbundet, har i Efteraaret erklæret, at vi maatte have en Kornlov igen for det kommende Høstaar, og har lovet, at der ved Udformningen af denne Kornlov skulde blive givet en Favør til dem, der dyrker og afleverer Brødkorn. Vi har selv skrevet under paa denne Erklæring, og vi har hele Tiden tænkt os, at man vilde gaa frem paa den Maade, at man lod det afleverede Brødkorn saa at sige have større Vægt, gælde for mere Korn end Foderkorn. Vi havde tænkt os et saadant Forhold, at 5 Tdr. afleveret Brødkorn skulde gælde for 6 Tdr. afleveret Korn i Kornlovens Forstand. Hvis dette var blevet tiltraadt, havde man paa Papiret i Lovforslagets § 1 maattet forhøje Udskrivningen af Korn med fra 12 til 15 pCt. efter de forskellige Grupper, men det vilde ikke betyde, at der praktisk var blevet udskrevet eller afleveret mere Korn, fordi de, der afleverede Brødkorn, vilde jo slippe saa meget billigere. De, der slet ikke havde avlet Brødkorn eller havde avlet mindre Brødkorn end Gennemsnittet, vilde komme til at aflevere et større Kvantum Korn end de, der havde opfyldt deres samfundsmæssige Pligt til at saa Brødkorn.

Desværre har det ikke været os muligt at opnaa Flertal for en saadan Ordning, selv om der var Sympati for den fra adskil-

lige Sider i Udvalget, men man har i nogen Grad imødekommet Synspunktet gennem det af hele Udvalget under Nr. 5 stillede Ændringsforslag, hvorefter de, der afleverer Brødkorn, vil kunne faa Ret til at indkøbe et vist Kvantum Foderkorn til en Pris, der svarer til Brødkornets Afleveringspris. Vi har tiltraadt dette Ændringsforslag; selv om vi ikke mener, det er det helt rigtige, kommer det saa nær det Princip, vi ønskede gennemført, som det aabenbart var muligt. Vedtagelsen af et saadant Forslag gør det imidlertid dobbelt uberettiget at forhøje Prisen ekstra paa Brødkorn. Hvis det overhovedet kan tænkes at være rimeligt at forhøje Kornprisen med 3 Kr., som det er foreslaaet for Foderkornets Vedkommende, kan det ikke være rimeligt derudover ekstra at forhøje Brødkornsprisen, naar man giver Brødkornedyrkerne denne Favør.

Vi har tilsluttet os Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, som vi anser for rimelige. Det vilde være ønskeligt, om Forholdene forandrede sig saa meget, at vi var i Stand til at indføre et betydeligt Kvantum Korn og Foderstoffer til rimelige Priser. Jeg har ikke noget imod at dele det Haab, andre Ordførere har givet Udtryk for, Haabet om, at det snart vil være saaledes, at man kan købe alt det Korn og alle de Foderstoffer, man har Brug for, til rimelige Priser udefra, men jeg tror ikke, man skal bygge for meget paa det. Det kan være, det gaar saadan, men selv om det skulde gaa saadan, er jeg ikke sikker paa, at det bliver den sidste Kornlov, vi faar. Jeg maa desværre efter vore hidtidige Erfaringer med Hensyn til Princippet Gennemsnits-Eksportpris eller ikke Gennemsnits-Eksportpris for Smør, Flæsk og Æg gaa ud fra, at selv om den Tilstand skulde indtræde, at vi kunde købe alt det Korn, vi vilde, ude i Verden til rimelige Priser, med andre Ord, hvis der skulde komme et stort Udbud af Korn paa Verdensmarkedet og et stort Prisfald, vilde man alligevel fra Venstres Side komme og bydende kræve en Kornlov, som garanterede Kornavlerne højere Priser end Verdensmarkedets, hvilke højere Priser saa atter skulde betales af Forbrugerne eller dækkes ved Hjælp af Statstilskud.

Vi har stillet Forslag om, at Stk. 2 i § 4 udgaar, fordi vi mener, at det er urimeligt at præmiere Folk, blot for at de skal overholde Loven. Vi vilde ønske, at man i Loven vilde indføje en Bestemmelse, som paalagde Landbrugerne i Forhold til deres Areal — Tabeller kunde vel udregnes — Pligt til at dyrke Korn i et vist Omfang, herunder i et konkret fastsat Omfang